

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22P/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116205756
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2116205756.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: X. D. A., J.. XX.XX.XXXX M. X. M. M. A., J.. X.XX.XXXX, obe trvale bytom E. XXX/XX, Š., Y.. Č.. XX S. D. K., X., F., obe v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, deti rodičov: otca - V. A.Q., J.. X.XX.XXXX, Y. G. O. Q. XXX, Y.. Č.. XX S. D. K., X., F. a matky H. A., V. S., J.. XX.X.XXXX, Y. G. E. XXX/XX, Š., Y.. Č.. XX S. D. K., X., F., zastúpená advokátkou: JUDr. Eva Koleničová, so sídlom Paulínska 20, Trnava, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, t a k t o

rozhodol:

Súd vyhlasuje, že nemá právomoc konať vo veci zverenia maloletých detí do starostlivosti jedného z rodičov a úpravy styku s maloletými deťmi.

Súd vyhlasuje, že nemá právomoc konať vo veci vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom.

Konanie sa z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 10.3.2016 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že by maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, otca zaviazal na platenie výživného odo dňa podania návrhu pre maloletú D. v sume 250 eur mesačne a pre maloletého M. M. v sume 300 eur mesačne a upravil styk otca s maloletými deťmi každý párný víkend v roku od piatka 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod.

Svoj návrh matka odôvodnila tým, že rodičia detí sú manželmi, všetci účastníci konania sú štátnymi občanmi SR s trvalým bydliskom na území SR. Trvalým bydliskom matky a mal. detí je adresa E. XXX/XX Š. a otec má trvalé bydlisko na adrese O. Q. Č.. XXX. Medzi rodičmi detí sú vážne názorové nezhody najmä na výchovu a starostlivosť o spoločné deti, ich manželstvo si viac neplní svoju úlohu. Matka podala tiež návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 10P/18/2016. Matka žiada, aby na čas do rozvodu, boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti, bol upravený styk otca s mal. deťmi každý párný víkend v čase od piatka 16:00 hod. do nedele 17:00 hod., ako aj počas každého týždňa jeden deň v týždni ako navrhne otec. Matka ďalej uviedla, že rodičia s maloletými deťmi žijú v Í. V. J. M. XX S. D. K. X. F.. Matka bola od roku 2015 zamestnaná na polovičný úväzok v S. E. I. Í. V. a popritom študuje, aby mohla pracovať ako opatrovatelka. T. č. je nezamestnaná. Otec pracuje v Í. V. cez 10 rokov pre spoločnosť zaoberajúcou sa kladením záchranných sietí na staveniskách. Mesačný príjem matky bol do 800 eur. Otcov mesačný zárobok je 2.200 eur. Výživné matka navrhuje pre mal. D. v sume 250 eur mesačne a pre mal. M. M. v

sume 300 eur mesačne. Matka uviedla, vzhľadom na to, že vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené, pričom nemožno predpokladať, ako dlho bude prebiehať rozvodové konanie, žiada, aby boli na čas do rozvodu upravené rodičovské práva a povinnosti k mal. deťom.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“), kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Vzhľadom na výskyt medzinárodného prvku v predmetnej právnej veci je súd v konaní povinný skúmať svoju právomoc aj v zmysle príslušných ustanovení medzinárodného práva súkromného a procesného. S poukazom na § 2 zákona č. 97/1963 o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom vyvodil súd povinnosť na daný právny vzťah aplikovať jednak Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len ako „Nariadenie“), ako aj Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.

Podľa čl. 1 bod 1 písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na výkon, rodičovských práv a povinností.

Podľa čl. 8 bod 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Podľa čl. 12 bod 3 písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak:

- a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; a
- b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

Podľa čl. 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Podľa čl. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, toto nariadenie sa vzťahuje na vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva.

Podľa čl. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

- a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo
- b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo
- c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo
- d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa čl. 4 bod 2 a 3 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, dohoda o voľbe súdu sa uzaviera v písomnej forme. Každá komunikácia elektronickými prostriedkami, ktorá poskytuje trvalý záznam o dohode, sa považuje

za rovnocennú s písomnou formou (2). Tento článok sa nevzťahuje na spor o vyživovaciu povinnosť na dieťa vo veku do 18 rokov (3).

Podľa čl. 7 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, spor musí mať dostatočnú väzbu s členským štátom konajúceho súdu.

Podľa čl. 10 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej nemá podľa tohto nariadenia právomoc konať, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Navrhovateľka vo svojom návrhu na začatie konania uvádza, že rodičia s maloletými deťmi žijú v Í. V. na adrese XX S. D. K. X., F.. Otec pracuje v Í. už 10 rokov, matka v Í. pracovala, t. č. je nezamestnaná, študuje.

Z uvedeného má súd za to, že rodičia ako aj maloleté dieťa majú obvyklý pobyt na území Í. V., kde žijú už niekoľko rokov, maloleté deti sa tam narodili. Obvyklý pobyt je tam, kde sa osoba obvykle, reálne, väčšinou zdržiava bez ohľadu na úmysel sa tam zdržiavať trvale. Obvyklým pobytom je miesto, na ktorom sa nachádza centrum životných záujmov osoby. Môže to byť tak miesto bývania, miesto výkonu práce, dieťa má obvyklý pobyt tam, kde ho má rodič, ktorý má dieťa zverené do opateru.

Právomoc súdu vo veci zverenia maloletých detí do starostlivosti jedného z rodičov a vo veciach úpravy styku rodičov s deťmi sa spravuje Nariadením Rady (ES) č. 2201/2003, podľa ktorého čl. 8 bod 1, majú súdy členského štátu právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. V danom prípade však maloleté deti majú obvyklý pobyt nie na území Slovenskej republiky, ale na území Í. V.. Matka pritom v podanom návrhu netvrdila ani nepreukázala, že by boli splnené podmienky podľa čl. 12 bod 3 písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, že by maloleté deti mali podstatnú väzbu k Slovenskej republike (túto podmienku nespĺňa evidovaný trvalý pobyt detí na území Slovenskej republiky, lebo tento zápis má len evidenčný charakter), alebo že by rodičia jednoznačne v čase začatia konania (t. j. ku dňu podania návrhu na súd) prijali právomoc slovenského súdu (k návrhu nebolo pripojený súhlas otca detí), ani že by založenie právomoci slovenského súdu bolo v najlepšom záujme maloletých detí. Súd má za to, že maloleté deti dlhodobo žijú v Í., tam je centrum ich životných záujmov, preto nie je dôvod, prečo by nemalo byť v ich záujme, aby o úprave rodičovských práv a povinností rozhodoval írsky súd. Na právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti sa potom vzťahuje Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009, ktoré v zmysle čl. 3 túto právomoc dáva súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného/oprávneného. Zároveň čl. 4 bod 3 tohto Nariadenia (č. 4/2009) nepripúšťa dohodu o voľbe súdu na úpravu vyživovacej povinnosti na deti do 18 rokov veku. Zároveň nebolo preukázané, že by maloleté deti mali dostatočnú väzbu so Slovenskou republikou (čl. 7 Nariadenia rady ES č. 4/2009).

Súd má za preukázané, že rodičia ako aj maloleté deti majú obvyklý pobyt v Í., právomoc slovenského súdu na konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva teda nie je daná, preto súd v zmysle čl. 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 ako aj čl. 10 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 vyhlásil, že nemá právomoc konať v predmetnej veci.

Nedostatok právomoci súdu je nedostatkom podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, preto súd konanie o podanom návrhu podľa ust. § 104 ods.1 O.s.p. zastavil. V danej veci nemožno vec postúpiť, pretože takýto postup nie je možný v prípade, ak právomoc konať má iný členský štát.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.